

tit. Quibus Conciliis præfoderit Papa. Nacionales verò, & provinciales Synodi, cum sint locales extra regionem, vel provinciam non astringunt, ut *sup. num. 4.* prædiximus.

54 Id autem observatione dignum est, quod generalia etiam Concilia, cum circa mores aliquid definiunt, non ubique obligant, sed in illis duntaxat regionibus, ubi recepta sunt. Sic decretum Concilii Tridentini *sess. 24. cap. 1. de reformat. matrimon.* quo forma contrahendi coram Parocho & testibus traditur, vim irritandi matrimonia non obtinet in illis partibus, in quibus hæc sacrosancta Synodus recepta, aut publicata non est; ideoque nuptiæ juxta jus commune Ecclesiasticum his in locis intactæ tenent. Hoc autem legibus cunctis contingit, quæ nisi recipiantur, non ligant. Ita Sanch. *de matrimon. lib. 3. disp. 18. n. 1. Guttier. eod. tract. cap. 61. num. 12. Reb. de obligat. just. part. 2. lib. 2. q. 7. sect. 3. Cevall. commun. quæst. 604. num. 142. Navar. cons. 1. tit. de constitutionib. q. 3. cum seqq.* Hoc tamen quoad Fidei dogmata neutiquam procedit, quia una fides ubique gentium à Catholicis amplexari debet, juxta illud *unus Deus, una fides, unum Baptisma.*

55 Illi autem qui à principio œcumenici Concilii constitutioni circa matrimonii formam non obtulerunt, gravem culpam contraxisse noscuntur: sed posteriores eam non observantes à peccato exculantur, modò tantum temporis præterierit, ut lex per non usum abolita censeatur, ad quod decenni lapsus desideratur, ut insinuat Guttier. *ubi proxime.* Vide Pat. Suar. *de legib. lib. 3. cap. 19. n. 9. & notata supra lib. 2. cap. 16. num. 55. cum seqq.*

Hæc adjicere libuit, ut dignoscatur, quomodo D. Covar. sit accipiendus, dum docet Catholicos teneri ad Sacrorum Conciliorum receptionem, seu observantiam.

SUMMARIUM.

- 1 De divisione librorum agentium de rebus sacris.
- 2 De verbo Hagiographus, cum numeris sequentibus.
- 3 De divisione sacrorum voluminum apud Hebræos.
- 6 De beato Cypriano, cum numeris sequentibus.
- 7 Scriptores aliquando martyrium aliquorum Sanctorum constitutum sub aliorum Imperatorum tempora, cum aliorum jussu sint interfecti.
- 9 De B. Athanasio.
- 10 De B. Gregorio Nazianzeno, cum numer. seqq.
- 15 De B. Basilio, cum num. seqq.
- 18 De B. Joanne Chrysostomo, cum num. seqq.
- 24 De B. Theophilo Alexandrino, cum numer. seqq.
- 27 De B. Cyrillo.
- 28 De B. Hilario Pictaviensi, cum num. seqq.
- 31 De B. Ambrosio.
- 32 De B. Augustino, cum num. seqq.
- 35 De B. Hieronymo, & num. seqq.
- 37 De B. Prospero, & num. seqq.
- 39 De B. Leone Pontifice, & num. seqq.
- 42 Pontifex ex Cathedra definiens errare non potest, & oppositum est hæresis, num. 53.
- 43 Quantam auctoritatem obtineant scripta Sanctorum.

- 44 Inter B. Hieronymum, ac B. Augustinum circa Scripturam sacra intellectum sui sensus.
- 45 Gelasius Papa aliquos ex Scriptoribus Ecclesiasticis, qui ante ipsum scripserant, in suo catalogo prætermisit.
- 46 Quæ dicantur Decretales epistola Pontificum, & cujus auctoritatis sint, & num. seqq.
- 49 Omnis Conciliorum auctoritas à Pontifice provenit.
- 50 Quando aliquid de Fide definitum censeatur.
- 51 Quæ Pontifex de Fide definit, non eget Concilii approbatione.
- 52 Definitiones de Fide libenti in Ecclesia recipiuntur à Conciliis generalibus decreta, quam à solo Summo Pontifice.
- 54 Pontifex abrogare valet omnem legem Ecclesiasticam à quibuslibet editam, & quomodo.
- 55 Caput in canonicis 19. dist. intelligitur, & emendatur.
- 56 Communis Sanctorum Patrum assensus libros canonicos constituit.
- 57 Pontifex an errare possit in suis epistolis decretalibus.
- 58 D. Covar. à calumnia vindicatur.
- 59 De verbo Martyres, & qui Martyres dicerentur olim, & num. seqq.
- 62 De duplici genere eorum, qui præformidine apostatarunt.
- 63 Præsumitur contra librum, qui præ se nomen sui auctoris non fert.
- 64 Martyria sanctorum in Ecclesia semper scribi consueverunt.
- 65 B. Hieronymus Martyrologium elaboravit.
- 66 Clemens Pontifex eos constituit, qui Martyrum agones literis mandarent.
- 67 De martyrio B. Julitæ, & Quirici.
- 68 Veneratio SS. Martyrum, ac Reliquiarum illorum fuit in usu à tempore Apostolorum.
- 69 Quæ desiderantur ad martyrium verum.
- 70 Pontifex errare nequit dum canonizat.
- 71 De vitis Sanctorum Eremitarum Pauli & Antonii, & num. seqq.
- 75 De Beato Hilarione Abbate, & num. seqq.
- 77 De actibus B. Sylvestri, & num. seqq.
- 79 Tractatus de vitis Pontificum an à Damaso elaboratus.
- 80 De Baptismo Constantini Magni, & numer. seqq.
- 84 De donatione Ecclesie facta à Constantino, & num. seqq.
- 87 Error Gratiani in cap. Futuram, 12. quæst. 1. notatur, & num. seqq.
- 89 Melchisedes Papa an fuerit Martyr, & quo tempore obiit, & num. seqq.
- 93 B. Catharina sub quo Imperatore martyrium subiit, & num. seqq.
- 95 De Inventione S. Crucis, & num. seqq.
- 100 Christus an aliter sit crucifixus quam Latrones.
- 101 Clavi, quibus Christus affixus est cruci, qualiter distribuiti, & num. seqq.
- 105 Liber de inventione capitis B. Joannis Baptista est apocryphus, & num. seqq.
- 107 De scriptis Russiis.
- 108 De ejus dissidio cum B. Hieronymo.
- 109 B. Hieronymus auctoritate longè Russinum superavit.
- 110 Non omnia quæ Sancti Patres damnavimus, pro hæresi haberi debent.

- 111 De opusculis Origenis.
- 112 De historia Eusebii, & num. seqq.
- 115 De scriptis Pauli Orosii, & num. seqq.
- 118 De scriptis Sedulii, & num. seqq.
- 120 Error Gratiani in cap. Sancta, 15. dist. adnotatur.

De libris Hagiographis.

CAPUT XVI.

1 Constituerat D. Covar. supra, *cap. 14. in principio.* triplicem classem voluminum, quæ de Ecclesiasticis rebus disserunt. Primâ ergo absolutâ, de libris scilicet canonicis, ad secundam progreditur, de libris quos hagiographos appellat, eosque ex Gelasio recenset, & antea recensuerat Gratianus in *cap. Sancta, 15. dist.* ubi Aug. Barbosa in *collectan. Acuña ad eund. text. ex num. 5. Valcarcer in Epitom. Jur. Canon. in d. cap. Sancta.*

Ad Num. 1.

- 2 Verbum Hagiographos, interpretatur sancta Scriptura; nam constat ex duabus Græcis dictionibus, *Hagios*, quod est sancta, & *Graphos*, quod est scriptura. Abulens. *super 1. Paralipom. in præfat. D. Hieronym. q. 7. Calepin. verb. Hagiographus, & verb. Hagiographa. Vocabul. Ecclesiastic. verb. Hagiographa. Joan. Polman in Breviar. Theologic. part. 1. num. 39. Ant. Nebrissenf. verb. Hagiographos. Quod verbum scribitur cum aspirationis nota, vel abique illa, & meliùs priori modo, ut notatur in Vocabul. Ecclesiastic.*
- 3 Ex quibus Authoribus constat, libros Hagiographos esse, qui de rebus sacris sanctè scripti repertiuntur, sive intra canonem sacra Scripturæ existant, sive non, modò recepti sint in Ecclesia, ut ad ædificationem Fidelium publicè legantur, quanquam auctoritatem canonicam, sicut volumina Spiritu Sancto dictante conscripta, non habeant. Vide pronuper laudatos, maximè Abulens. Hujusmodi libri, qui canonici non sunt, ecclesiastici etiam nuncupantur. Sixt. Senens. in *sua Bibliotheca sancta, lib. 1. sect. 1. in princip. vers. Canonici secundi ordinis.*

Ibi: Tametsi idem Hieronymus.

- 4 Frequentiùs verbum Hagiographos ad eos codices spectat, qui canonici sunt, ut videre est apud Joan. Polmannum *sup.* ubi ait, Hagiographum dici Scriptorem Sanctum redactum ad Canonem. Calepin. *verb. Hagiographa*, esse inquit Hagiographa scripta sacra Orthodoxorum consensu in canonem redacta, imò in *Vocabul. Ecclesiastic. ubi supra*, traditur Hagiographa interpretari sanctam Scripturam, non Sanctorum scripta. Sed Abulens. utramque significationem admittit.

Ibi: Quasi canonici libri veteris Testamenti.

- 5 De divisione factorum voluminum apud Hebræos consule fuse agentem Sixt. Senens. *d. lib. 1. à pag. 24.* nam post libros Moysis, seu Pentateuchum, & Prophetas, tertio loco Hagiographos collocabant, incipientes à libro Job. Quod observat Abulens. *sup.* & author Vocabul. Ecclesiastic. *verb. Hagiographa.*

Ad Num. 2.

De vita, nobilitate, moribus, litteris, aliisque encomiis B. Cypriani multis egerunt Card. Baron. *Annal. Ecclesiasticor. tom. 2. ab anno 250. ad 261. & ibi Spondan. in ejus Epitome. Card. Bellarmin. de Ecclesiast. Scriptor. anno 250. pag. 48. Jacob. Gualter. in Chronic. ad ann. 300. pag. 220. Ado Vien. in chronie. Aug. Barbosa in collectan. ad cap. Sancta, 15. dist. num. 2. Martyrolog. die 14. Septemb.* Is ad Sedem Carthaginensem jam senex fuit evectus anno 256. paulò post Baptismum susceptum: successit Donato. Fuit quidem genere illustris, potentia egregius, Philosophicis disciplinis insigniter præditus, ac suæ civitatis primarius Senator. Card. Baron. anno 250. & ibidem Spondan. & alii. Vocatur Cæcilius Cyprianus, à Cæcilio Presbytero, à quo deductus est ad veræ Religionis professionem. Aug. Barbosa *sup.* Tandem in Valeriana persequutione anno 261. die 14. Septembris pretiosam mortem oppetiit martyrii laureâ redimitus, in loco Sixti dicto, sexto ab urbe Carthagine lapide distante. Card. Baron. anno 261. ubi Spondan. *num. 4. Carrill. Annal. anno 261.* de quo scripsit latè Pontius ejusdem Cypriani Diaconus in *act. passim. B. Cypriani*, quem inter Scriptores Ecclesiasticos memorat D. Hieronymus. Surius *de vit. Sancti. tom. 5. die 14. Septemb.*

Ibi: Tametsi Nicephorus lib. 5. cap. 27.

Observandum est hîc, Scriptores sæpe, cum de quibusdam Sanctis Martyribus agunt, qui sub Decio passi sunt, eos tempore hujus Imperatoris & Valeriani interfectos enarrasse, cum hos duos nunquam simul imperasse compertum sit. Præterea solent adscribere Decianæ persequutioni quæ sub Valeriano postea contigerunt; ut Nicephorus de martyrio B. Cypriani scribit, qui jussu Valeriani peremptus est. Hujus erroris causa fuit, quod Decius primo sui Imperii anno adversum Perlas cum exercitu profecturus Valerianum Romæ reliquit, cui summam censuræ contulit potestatem cum facultate legum scribendarum: undè edicta, quæ tunc temporis contra Christianos prodibant, nomine Decii & Valeriani expresso edebantur. Sic Authores decepti utriusque Imperatoris, ac persequutionis tempora confundunt. Salian. in *Epitom. Baron. anno 253. num. 16. & 22.*

Ibi: Ceterum hic Martyr illustrissimus.

De his vide prænotata supra, *cap. 13. num. 21. 8.* Omnes communiter B. Cyprianum ab hæresis labe immunem sentiunt, ut videre est apud laudatos supra, *num. 6.* Nec refert, quod adversus Stephanum I. Pontificem propriam opinionem tenacissimè tueretur, quia dici potest, Summum Pontificem non ut caput Ecclesie contrarium definiisse, sed tanquam Doctorem privatum, quæ B. Cyprianus cum Carthaginensi Synodo circa Baptismatis reiterationem decreverat, reprobasse. Verum ante obitum egregium Martyrem ab errore destitisse plures testantur ex laudatis *dist. num. 6. & præmissimus d. n. 21.*

Verf. Opuscula B. Athanasii.

9 De eximia, ac veneranda vita B. Athanasii affluenter, prout res exigit, agunt Card. Baron. anno 325. n. 50. & 51. anno 336. n. 19. anno 338. n. 1. & alibi sæpe, Spondan. in Epitom. Onuphr. in Chronico, anno 325. Aug. Barbofa sup. num. 3. Card. Bellarmin. sup. anno 340. pag. 58. Possevin. in apparat. sacro, tom. 1. verb. Athanasius, pag. 137. cum seqq. Jacob. Gualter. sup. ad annum 400. pag. 276. B. Athanasius publicis votis, ac acclamationibus universi populi Catholici Alexandrinus Præful electus est à pluribus Episcopis, qui ex Thebaïde & Ægypto ad electionem convenerant anno 326. Card. Baron. eod. anno, & ibi Spondan. n. 1. obiit anno 372. die 2. Maii, Damaso Pontifice, Valentino, & Valente Imperatoribus, Baron. ann. 372. Spondanus ibi, num. 4. ubi ita inquit: *At pragensis liber conficiendus esset, si omnes præstantissimi Sacerdotis laudes à Patribus editas, quis simul in unum congereret; cum aliqui impar sit omnis lingua ad celeberrima ejus recensenda certamina sub Constantino, Constantio, Juliano, ac demum Valente Imperatoribus pro Fide suscepta, ut nullus alius possit invenire post Apostolos in Ecclesia Dei, qui acerbiora, diuinioremque subierit prælia pro Patrum fide tuenda, ac Magnus hic, immo Maximus Athanasius, Hunc Nazianzenus orat. in laud. Heron. vocat orbis oculum, Sacerdotum Antistitem, Confessorum ducem & magistrum, sublimem vocem, Fidei columnen, secundam Christi lucernam, & præcurso- rem. De ejusdem Patris scriptis illustre elogium extat apud Cosmam Abbatem in Prat. Spirit. cap. 4c. quem refert Spondan. d. num. 4. in fin. ibi: Cum ex S. Athanasii opusculis aliquid inveneris, nec ad scribendum chartas habueris, in vestimentis tuis scribe illud. Edidit inter alia Athanasius Romæ Latino sermone Symbolum, seu Fidei professionem, anno 340. Spondan. eod. anno, n. 4. quod in Ecclesia sub ejus nomine recitatur. Adde Surium supra, tom. 3. die 2. Maii.*

Ad Num. 3.

10 De B. Gregorio Nazianzeno consulendi sunt Card. Baron. ab anno 354. ad 389. & Spondan. in Epir. eisd. locis, Card. Bellarm. sup. anno 370. pag. 73. Onuphr. anno 372. Possevin. sub verb. Gregor. Nazianzenus, Gualter. sup. ad annum 400. pag. 282. Aug. Barbofa n. 4. Ado Vien. in chron. Sigeb. anno 381. Sur. tom. 3. die 9. Maii.

Ibi: Deinde patri in Nazianzi Episcopatu successor.

11 B. Gregorius Nazianzi Episcopus nunquam extitit, nec patri successit, sed eo superstiti, illius Ecclesiæ Præfecturam ad breve tempus accepit, ut parentem relevaret, cujus imperio paruit invitus. Ita adversus communem bene probans tenet Spondan. anno 371. n. 7.

Ibi: Monasticam in quodam agro vitam egit.

12 Cum Athenis operam litteris navaret, strictissimo amicitie vinculo Magno Basilio adhæsit, hocque recedente, ille coactus est illic persistere, ut

oratoriam artem publicè profiteretur, Spondan. anno 354. num. 5. At postea anno 362. eundem Basilium in solitudines Ponticas secedentem jam Presbyter à patre ordinatus comitatur, Spondan. post Baron. anno 362. n. 14. Ab eremo semel atque iterum à patre revocatur, & à Basilio designatur renuens Sasimorum Antistes. Salian. anno 366. num. 4. & anno 371. n. 7.

Ibi: Atque postmodum Theologus.

B. Gregor. Nazianzenus cognominatus est quasi per antonomasiam Theologus, quod nomen ei inditum fuit ob luculentas de Theologia orationes, quas Constantinopoli recitavit, quò missus est, ut Ecclesiam illam Arrianorum injuriâ penè colapsam instauraret. Spond. ann. 371. n. 14.

Ibi: Obiit sub Theodosio Magno anno ejus imperii tertio.

Secundum Baronium, ac Spondanum B. Gregorius è vivis migravit anno Christi 389. Theodosii senioris imperii 11. ætatis suæ 65. die 9. Maii: de cujus testamento, effigie, ac exercitiis senectæ tempore, videndus Spondan. ann. 389. num. 2. cum seqq. Obitus ejus contigit anno 5. Pontificatus Siricii, Baron. & Spond. sup.

Verf. Item opuscula B. Basili.

De B. Basilio videndus Card. Bellarm. supra, 15 anno 370. pag. 73. Card. Baron. ab anno 304. ad ann. 378. pluribus in locis, & Spondan. ibidem, Possevin. ubi nuper, verb. Basilius Magnus, cap. 2. & 4. pag. 184. Aug. Barbofa num. 5. Ado Viennensis sup. anno 383. Genebrard. in Damaso, Jacob. Gualter. in chronico. ad ann. 400. pag. 282. Onuphr. anno 395. Illescas Hist. Pontific. lib. 2. cap. 6. Surius tom. 3. die 14. Junii.

Ibi: Fuit Basilius arctissima conjunctus amicitia.

Sic prænotatum supra, num. 12. Gregorii Nazianzeni operâ Basilius Cæsareæ Cappadociæ Antistes renitens admodum electus est anno 369. ut observat post Baron. Spondan. eod. anno, num. 7. Cum D. Ambrosio mutuum habuit litterarum consuetudinem, inter quos multa transacta esse constat, Spondan. anno 374. num. 3.

Ibi: Obiit Basilius sub Gratiano Cæsare.

Decessit è vivis anno Christi 378. Damasi Pontificis 12. Valentis Imperatoris 15. Gratiani 12. Valentiniiani II. 3. Kalendis Januariis, postquam annis octo, mensibus sex, diebus sexdecim Episcopatu mirabiliter, & eximie functus erat: de cujus venerandis moribus, ac præclaris virtutibus testantur Gregorius Nazianzen. in orat. funebri, Syrus Ephrem Diaconus Edessenus, Greg. Nyssenus Basilius germanus, quos refert Spondan. ex Baron. præmissa tradens anno 378. num. 1. & num. 2. effigiem ipsius depingit, subjungitque plura scriptisse Basilium, quam à D. Hieronymo commemorata sunt, quod colligit ex Cassiodor. præfat. lib. instit. divin. lectio. ubi adscribit B. Basilium eis Scripturibus Græcis, qui totam Scripturam interpretatione illustrarunt.

Verf.

Verf. Item opuscula B. Joannis Chryso- stomi.

18 De B. Joanne Chryso- stomo agit Card. Bellarmin. supra, anno 398. pag. 94. Card. Baron. pluribus locis, ab anno 362. ad 438. ibique Spondan. Onuphr. anno 407. Possevin. in appar. sac. tom. 1. verb. Joannes Chryso- stomus, à pag. 145. Jacob. Gualter. ad annum 500. pag. 356. August. Barbofa sup. num. 6. Theat. vitæ human. var. in loc. ubi etiam de ceteris Patribus jam laudatis, ac deinceps laudandis. Sur. tom. 1. die 27. Januarii.

19 Natus est Chryso- stomus anno 354. Liberii Pontificis 3. Constantii Imperatoris 18. Spondan. anno 354. juncto anno 362. n. 29. Patrem habuit nomine Secundum, genitricem Anthusam, quanquam apud Græcos ea invaluerit opinio, ut Publica illustis valde foemina parens illius fuerit. Sed hanc sententiam refutat ut improbabilem Spondan. ubi proxime.

Ibi: Ab ore aureo cognomento Chryso- stomus.

20 Fertur quod cum in concionibus sublimi dicendi genere alloqueretur, quod vulgi incertiam, & rusticitatem præteribat, à quadam pia muliere monitus stylum demisit, ita ut ab omnibus præclara doctrina perciperetur, ex quo illi Chryso- stomi nomen inditum est. Baron. anno 386. ubi Spondan. n. 13. Gualter. sup.

Ibi: Hic vir præstantissimus.

21 Presbyter ordinatus est Chryso- stomus à Flaviano Antiochenæ civitatis pro parte Episcopus anno 386. obtemperans divino per Angelum præcepto, & in ipso ordinationis actu alba columba repente devolans super caput ejus requievit. Spondan. post Baron. anno 386. n. 12. Subrogatus est Nectario Episcopo Constantinopolitano anno Christi 397. licet ejusdem consecrationem in mensem Februarium anni sequentis collatam esse constet, qui quidem annus fuit I. Pontificatus Anastasii, 4. Imperii Arcadii & Honorii, Card. Baron. anno 398. Spondan. anno 397. in fin. & anno 398. n. 17. Gualter. & alii supra.

Ibi: Tandem ob linguæ libertatem.

22 Non solum verbis, sed etiam factis Chryso- stomus odium Eudoxiæ Imperatricis contra se lacessivit, cui Ecclesiæ aditum interdixit, ut viduæ con- suleret, quam iniquè Imperatrix quadam spoliaverat possessione. Spondan. anno 401. num. 9. semel atque iterum actus est in exilium, Baron. anno 403. & ibi Spondan. num. 6. & 7. & anno 404. num. 6. & 14. & qui illi adhærebant, dirissimas ex- perti sunt pœnas, quare Joannite dicebantur. Card. Baron. anno 404. Spond. ibi, num. 1c. & num. 14. quanta ipse Chryso- stomus pertulerit, dum Cucufum advenit, enarrat, ac de exilii laboribus anno 405. num. 2. anno 406. n. 5. anno 407. num. 4. agit.

Ibi: Atque in itinere prope Cumanam urbem.

23 Post iter difficillimum trium mensium à militibus, quibus ducebatur, acriter vexatus B. Chryso- stomus, de Faria Nova Addit. ad Covar.

mus, cum in templo quodam Comanis apud Potium Euxinum pernoctaret, Martyr loci illius Basilius nomine, Comanenfi Episcopus illi apparuit, & inquit: *Confide frater J.annes, cras enim simul erimus.* Quo nuntio accepto, postera die se albis vestimentis induit, cælestibus Sacramentis præmunit, preces fudit, seque sacro Crucis signo insignivit, atque ita spiritum feliciter exhalavit anno Domini 407. die 14. Septemb. Innocentii Pontificatus anno 6. Arcadii & Honorii Imper. 13. Card. Baron. anno 407. Spondan. ibi, n. 4. Gualter. dist. pag. 356. In facta concessit suæ ætatis anno 52. & mensibus octo, ut quibusdam placet. Episcopatū functus est annos 9. menses 6. dies 20. Baron. & Spondan. ubi nuper Dicitur utrumque Testamentum interpretatus, sed ex ejus operibus haud pauca desiderantur, ac rursus alia, quæ Chryso- stomi non sunt, ipsi falsò tribuuntur Spondan. post Baron. ibidem, num. 5. apud quos de translatione corporis ejus Constantinopolim, & de aliis, quæ post obitum ejus evenerunt, v. dere poteris.

Ad Num. 4.

24 De beato Theophilo Episcopo Alexandrino videndi Baron. & Spondan. ab anno 380. ad annum 412. Card. Bellarm. de Scrip- torib. Ecclesiasticis, anno 390. pag. 91. Jacob. Gualterius in Chronog. ad ann. 400. pag. 276. & 282. Possevin. sup. tom. 3. lit. T. pag. 289. Aug. Barbofa n. 7.

25 Theophilus suffectus est Timotheo Præsuli Alexandrino anno 385. Baron. eod. anno, & Spond. n. 7. qui Eudoxiæ Imperatrici, aliisque B. Chryso- stomi æmulis adhærens, ipsum acriter insectatus est, adeo ut inito Constantinopoli concilio, eum injustissime deposuerit, Spondan. ex Baron. anno 401. à princip. in qua protervia adversus memoriam jam defuncti Chryso- stomi perstitit, sed divinitus est coactus in mortis agone illius imaginem adorare, quia non ante valuit animam agere, quàm cultum adversario debitum exhiberet. Spondan. ex aliis anno 412. num. 8. quo quidem anno Christi, Innocentii Pontificis I. imperii Honorii 18. & Theodosii junioris 5. die 18. Octobris universa carnis viam ingressus est. Licet autem beato Chryso- stomo admodum infensus, ob ejus tamen egregia scripta, & alia præclare patrata post obitum plurimi est habitus, ac titulum sanctitatis apud posteros meruit. Spondan. ubi proxime, Gualter. pag. 276. & alii.

Ibi: Fuit & alter Theophilus Episcopus Antiochenus.

26 Cujus Antistitis meminerunt Card. Baron. Annal. Ecclesiastic. tom. 1. anno 31. & ibi Spondan. num. 2. & anno 170. num. 3. quo anno Episcopatus fastigium ascendit. Pro Catholica Religione contra Gentiles scripsit, & harmoniam Evangeliorum contexit, ut ait Spondan. in præcatis locis. Sedie annos 13. & occubuit anno Domini 182. Eleutheri Pontificis 4. Commodi Imperat. 2. secundum Baron. & Spondan. ibi. Honoratur sanctitatis titulo, numeraturque septimus à beato Petro Antiochiæ Prælat. Euseb. lib. 4. hist. cap. 234. Gualter. ad ann. 200. pag. 174. Martyrolog. die 13. Octobris, Spondan. anno 31. num. 2.

Na

Verf.